

Per la confederació dels països catalans:

València, Catalunya i Balears

Per la integració a Eúropa

OCTUBRE
1 9 6 0

La Resistència Catalana no pertany a cap partit polític. Es el conjunt de voluntats que, a l'interior de les terres catalanes, lluita per tots els mitjans contra la dominació estrangera.

COMPARACIONS

Cap a finals del 1917 Finlàndia aconseguí la independència aprofitant l'esfondrament del vell Imperi Rus que l'havia tinguda sotmesa i que havia estat un flagell per aquella vella nació. Durant el domini rus els finlandesos havien concentrat llur resistència en la defensa heroica de l'idioma, de la cultura i de la civilitat, i en la mateixa època de l'"Oda a la Pàtria", d'Aribau, l'ànima finlandesa vibrava amb les cançons del "Kalevala" publicades per Elies Lönnrot.

L'any 1939 Finlàndia fou posada a dura prova per l'agressió de la Rússia soviètica i la seva població d'una mica més de quatre milions d'ànimes --sensiblement igual a la de la Catalunya estricta-- hagué de realitzar el més titànic esforç per a contenir la colossal pressió del seu veí. Dos anys més tard la formidable pressió nazi obligà Finlàndia a intentar la revenja, però tingué la sort de què la pau arribés just per a salvar-la de passar darrera la cortina de ferro conservant així la seva independència.

Quatre anys de guerra i de intervenció nazi deixaren Finlàndia exhausta i per si no fos prou Rússia li exigí indemnitzacions de guerra d'una vàlua de 570 milions de dòlars, la pèrdua de la vuitena part del seu territori i l'ocupació temporal de l'important port i districte de Perkkala. Les simpaties i la influència occidentals aconseguiren només que se li permetés pagar en mercaderies i en el termini de deu anys.

Els saberuts de l'economia, que tant abunden pels nostres barris, dictaminaren que la llibertat de Finlàndia tenia les hores comptades. Els semblava fora de dubtes que havia de caure infaliblement a les urpes russes ja que la pèrdua de florents territoris, la situació del país i els seus limitats recursos no li permetrien pagar aquella quantiosa indemnització en el termini fixat. No comptaven, però, amb la fermesa i decidida voluntat d'aquell poble que coneixia bé el que costa el domini foraster i amb què ja havia tastat la llibertat. Dos anys abans de finalitzar el termini esmentat els finesos acabaren de pagar el deute, i avui no deuen res a ningú vivint independents en pau i prosperitat.

Cal meditar bé sobre el paral·lelisme entre Finlàndia i Catalunya. Una ràpida confrontació de llurs principals recursos econòmics ens permet comprovar que, àdhuc prescindint de la valuosa aportació de València i de les Balears, la nostra terra resulta potsar més afavorida.

No és difícil comprovar que les xifres de les poblacions finesa i catalana són molt aproximades. Finlàndia té un territori deu vegades més extens que el de Catalunya, però el clima dur, l'hivern interminable i els seus quatre mil llacs i estans, fan que només sigui conreable el 7,6% del total, o sigui uns 22.000 km quadrats, mentre a Catalunya ho són 24.000, descomptats els boscos i la novena part del territori que no és conreable.

Les collites de blat dels dos països són molt semblants. Finlàndia produeix deu vegades més de civada, tres d'ordi i vuit de sègol; en canvi no té ni un gra de les 80.000 tones d'arròs i 60.000 de blat de moro que produeix Catalunya. En aquella terra cullen el doble de patates que en la nostra, però les verdures, llegums i fruites els són insuficients pel consum intern. Catalunya exporta faves i mongetes tendres, cebes, tomàquets, ensiams, préssecs, peres i unes 24.000 tones d'ametlles i avellanes. La ramaderia finlandesa és més important que la nostra especialment en bestiar boví.